पुरूषातील लैंगिक कमतरता
आणि त्यावर घरच्याघरी करण्याजोगा हमखास उपाय

डॉ. प्रकाश वेरेकर
एम. डी.,
पी.एच.डी.

(यात वर्णन केलेले साधन ५० वर्षांच्या प्रदीर्घ संशोधनासाठी मी निवडले आहे. निव्वळ विक्रीसाठी कोठेही उपलब्ध नाही. १९७६ पासून आतापर्यंत एकही असफल व्यक्ती नाही. सर्वांना ह्या साधनाचा उपयोग झाला आहे.)

पुरूषातील लैंगिक कमतरता

पुरूषाचे खरे पुरूषत्व हे मादीला पूर्ण शरीर सुख देवून तिच्या लैंगिक इच्छेचे संपूर्ण शमन करण्यात आहे. मग ती त्याची पत्नी असो, मैत्रिण असो, अकस्मात प्रेमिका असो, किंवा पैशाच्या मोबदल्यात शरीर देणारी वेश्या असो.

स्त्री–पुरूषाचे लैंगिक संबंध हे गुपित आणि अत्यंत खाजगी स्वरूपाचे असले तरी त्याचे परिणाम सर्वव्यापी असतात. जे खाजगीत स्त्री–पुरूषांमध्ये घडते त्याचे पडसाद स्त्रीच्या इतर वेळच्या वागण्यात उमटतात. ज्या स्त्रीची इच्छा पूर्ण होत नाही ती पतीच्या बाबत कुजकं बोलते, हेटाळणी करते, त्याची शाब्दिक मारहाण करते. अशी स्त्री पतीला दुखावण्यासाठी इतर पुरूषांची स्तुती करते. त्यांना उघडपणे बरे म्हणते. पतीशी तुलना करून त्यांचे गुणगान करते. क्वचित प्रसंगी ह्या प्रकारात वहावत जाऊन इतर पुरूषांच्या मोहपाशात अडकते.

काही हुषार आणि वाईट वृत्तीचे पुरूष अशा अतृप्त स्त्रियांना सहजपणे आपल्या मोहात अडकवतात आणि अशा विवाहबाह्य संबंधात अडकलेल्या स्त्रिया स्वत:बरोबर आपल्या कुटुंबाचीही वाट लावतात. ‘कामातुराणां न भयं न लज्जा’ हे वचन अशा स्त्रियांच्या बाबत जास्तच खरे ठरते. ह्या सर्व प्रकारात पती, पतीचे आई–वडील, मुले ह्या सर्वांची सामाजिक प्रतिष्ठा धुळीला मिळते. आणि संसार उध्वस्त होतो. हे सर्व घडायला फारसा वेळ लागत नाही. कारण असे संधीसाधू पुरूष प्रत्येक ठिकाणी असतात. कदाचित आपले शेजारी, मित्र, सहकारी यांच्यातही ही प्रवृत्ती छुप्या स्वरूपात असते. किंबहुना प्रत्येक पुरूषातच दुसऱ्या पुरुषाची स्त्री जिंकण्याची इर्ष्या मनाच्या कोपऱ्यात असते. ह्या इच्छेला योग्य संधी मिळाली तर सज्जन माणसाचा दुर्जन व्हायला वेळ लागत नाही. मोठे मोठे ऋषीमुनी विषय वासनेला बळी पडले तर सामान्य माणसाची काय कथा?

स्त्रीच्या लैंगिक अवयवाची रचना विचित्र आहे. तिच्या लैंगिक इच्छेचे स्वरूप पुरुषापेक्षा भिन्न आहे. पुरूषाला स्त्रीच्या इच्छा शमनेसाठी खरोखर जाणीवपूर्वक प्रयत्न करावे लागतात. ते सहजासहजी घडत नाही. उदाहरणार्थ स्त्रीच्या योनीमार्गाची दिशा शरीरात पाठीच्या कण्याशी समांतर अशी असते. पुरुषाचे लिंग मात्र शरीराला काटकोनात ताठर होते. त्यामुळे स्त्रीच्या योनीत लिंग घालण्यासाठी पुरूषाला आपला कटी विभाग पुढे वळवून लिंग योनीत घालावे लागते.

दुसरा महत्वाचा फरक म्हणजे लैंगिक इच्छेचे शमन होण्यास लागणारा काळ हा पुरूषात आणि स्त्रीत वेगवेगळा असतो. स्त्रीला कमीत कमी १२ ते २० मिनिटे संभोगक्रियेची आवश्यकता असते. पण बहुतेक पुरूष मात्र अडीच ते तीन मिनिटात वीर्यपतन होऊन संभोगक्रिडेतून ‘आउट’ होतात. हा मोठा गॅप भरण्यासाठी पुरूषाला चतुर असावे लागते. स्त्रीला अतिउत्साहीत करून तिचा शमनाचा कालावधी कमी करता येतो. एकदा लिंग ताठरता आल्यावर पुरूष संभोगाची घाई करतो. घाईघाईत आणि स्त्री उत्तेजित व्हायच्या आधीच संभोगक्रिया सुरू केली म्हणजे पुरूषाचे तीनेक मिनिटात वीर्यपतन होवून लिंगाची ताठरता नाहीशी होवू लागते. तोपर्यंत स्त्रीच्या लैंगिक उत्तेजनास सुरुवातच झालेली असते. अशा वेळी पुरूषाने अचानक संभोगक्रिया संपवली की, स्त्रीला मानसिक शॉक बसतो. तिला मजा येण्यास सुरुवात झालेली असतानाच अर्धवट अवस्थेत सोडून दिले की, आनंद, हर्ष, उत्तेजना या भावनांचे रुपांतर त्याच तीव्रतेने राग, तिरस्कार, घृणा, बदल्याची भावना वगैरेंमध्ये होते.

पुरूष घाई का करतो? याची दोन कारणे आहेत. एकतर त्याला आलेली ताठरता लवकरच नाहीशी होईल, अशी भिती वाटत असते. आपोआप किंवा अकाली वीर्यपतन झाल्याने असे घडू शकते. पुरूष प्रणयाने उत्तेजित झाला तर त्या उत्तेजनाने त्याचे वीर्यपतन होऊ शकते. वीर्यपतन लवकर होईल याच्या काळजीने त्याचा मानसिक ताण वाढत जातो आणि मानसिक ताणामुळेही वीर्यपतन होण्याची प्रक्रिया जलद घडू शकते. ताठरता वाढलेली आहे त्या संधीचा लगेच फायदा करुन घ्यावा ह्या विचाराने पुरूष संभोगाची घाई करतो. ताठरता पुन्हा कमी होईल आणि ती कमी झालेली ताठरता संभोगास योग्य असणार नाही, ही भीती त्याला सतत वाटत असते.

पुरूष संभोगाची घाई करतो त्याचे दुसरे कारण असे की तरूणपणाच्या सवयीमुळे त्याला आलेली ताठरता लवकर ‘एन्जॉय’ करण्याची घाई होते. लहानपणी किशोरावस्थेत आणि तरूणपणी हाताने लिंग हाताळून वीर्यपतन घडवून आनंद

मिळवण्याची त्याला सवय असते. ह्या काळात त्याला योग्य ती ऑफिशियल प्रायव्हसी मिळत नसते. जेथे जशी आणि जेव्हा संधी मिळेल तेव्हा तत्काल ताठरता आणून झटकन हाताने वीर्यपतन करून तो तृप्त होत असतो. आयुष्यातील सुरुवातीच्या काळातील अशा घाईमुळे त्याला तीच सवय लागते. त्याचे शरीर, मन आणि वागणूक ह्याच प्रकाराला आतूर होते. याला शास्त्रीय भाषेत 'कंडीशन्ड रिस्पॉन्स' असे म्हणतात. हा रिस्पॉन्स इतका खोलवर रुजलेला असतो की अनेक वेळा आपल्या मनाविरुद्ध आणि इच्छेविरुद्ध आपण आपोआप तसे वागू लागतो. पुरुष ह्याच कारणाने आपल्या ताठरतेचा उपयोग चटकन करून वीर्यपतीत होतो. ह्या दोन्ही कारणांचे पर्यावसन म्हणून स्त्रीला नीट उत्तेजित न करता संभोगाची घाई करून पुरुषाचे वीर्यपतन होऊन हा अतिआनंदाचा कार्यक्रम काही मिनिटात संपतो. स्त्रीला ह्या प्रकारची काहीच कल्पना नसते. तिला कळत नाही की, हा आनंद तास न् तास न लुटता पुरुष ही क्रिडा अचानक का थांबवतो?

अनेक स्त्रिया नेहमीच्या अपेक्षाभंगानंतर संभोगक्रियेत इंटरेस्ट घ्यायचे टाळू लागतात. ह्यामुळे अशा स्त्रिया रूप, स्वरूप, सौंदर्य, वेष, टापटीप, वगैरे सर्वातला इंटरेस्ट घालवून बसतात. अशा स्त्रिया मग अगदी निरस होतात. त्यांच्या निरसतेने त्यांच्या पतींचाही उत्साह कमी होत जातो. अशा जोड्या मग अत्यंत रसहीन असे कौटुंबिक जीवन जगतात. ह्या स्त्रियांतील सर्व वाईट प्रवृत्तींना जबाबदार त्यांचे पती असतात.

भारतासारख्या देशात पती – पत्नीच्या दरम्यान असलेल्या अपेक्षा भंगाचे पर्यावसन सहजपणे घटस्फोटात होत नाही. परंतू पाश्चात्य देशात अशा प्रसंगी सहजपणे घटस्फोट होतात. भारतीय स्त्री अशा परिस्थितीत आपले दुःख गिळून जगाला आनंदी चेहरा दाखवते. अथवा बंदिस्त सामाजिक परिस्थितीत संधी मिळेल तेथे आनंद मिळविण्याचा प्रयत्न करते. अथवा मग पतीविरूद्ध बंड पुकारून त्याला मानसिक दु:ख देण्याचा प्रयत्न करते. ह्या प्रकारात कदाचित ती स्वत: 'व्यक्तीमत्व' म्हणून नष्ट होते आणि आपले पूर्ण कुटुंब उद्ध्वस्त करते. (प्युबिक रिंगच्या वापराने मात्र लिंगीकेवर थेट उत्तेजना मिळते. त्यामुळे स्त्रीला लवकर आणि अनेक वेळा ऑरगॅझम मिळतो.)

पुरूषाच्या लैंगिक कमतरतेवर अनेक औषधे निघाली आहेत. परंतु लैंगिक कमतरता ही मानसिक, भावनिक, प्रासंगिक, हॉर्मोन्स, रक्तवाहिन्या वगैरे वगैरे अनेक निरनिराळ्या कारणांनी किंवा एकत्रीत कारणांनी येते. त्यामुळे त्यावर नेमके औषध शोधणे शक्य नसते.

अशा परिस्थितीत एखादे साधन वापरून आपले लैंगिक सामर्थ्य वाढविणे शहाणपणाचे ठरते. भावना, मानसिक कारणे, परिस्थिती वगैरे कारणांनी आलेल्या लैंगिक कमतरतेवर औषधोपचार करणे अतिशय कठीण असते.

स्त्रीची प्रजननसंस्था

स्त्रीच्या प्रजननसंस्थेचे बहुतेक सर्व अवयव हे तिच्या शरीराच्या आत असतात. बाहेरून दिसणारा एकमेव भाग म्हणजे योनी.

योनी ही प्युबिक बोनच्या खाली आणि दोन्ही पायांच्या वर मध्ये असते. किशोरावस्थेनंतर योनीवर केस येतात.

योनीचे मुख्य भाग असे :

मोठे भगोष्ट – हे योनीतील नाजूक भागांना पूर्णपणे झाकून टाकतात. या भगोष्टावर केस असतात.

लहान भगोष्ट – मोठ्या भगोष्टांच्या आतल्या बाजूला लहान भगोष्ट असतात. यांच्या खालच्या टोकाला योनीमार्गाचे छिद्र असते, तर वरच्या टोकाला क्लिटोरिस असतो.

क्लिटोरिस – स्त्रीला लैंगिक आनंद मिळवून देणे हे एकमेव कार्य असलेला हा स्त्री शरीरातील महत्वाचा भाग आहे. क्लिटोरिसवर त्वचेचे एक ‘हुड’ म्हणजे टोपी असते.

मुत्रमार्ग – योनीमार्गाच्या छिद्राच्या जरा वर मूत्र मार्गाचे छिद्र असते.

योनीमार्ग – लहान भगोष्टांच्या खालच्या टोकाला गुदद्वाराच्या वर योनीमार्गाचे छिद्र असते. योनीमार्ग ही ६ ।। ते ९ से.मी. लांबीची कोलॅप्सिबल ट्युब असते. म्हणजे ही नळीसारखी लांब जागा एरव्हीच्या अवस्थेत चिमटलेली असते. पण संभोगाच्या वेळी ती पुरूषाचे लिंग सामावून घेण्याइतकी आणि प्रसूतीच्या वेळी अर्भकाचे मस्तक सामावून घेण्याइतकी ताणली जावू शकते. इतर वेळी योनीमार्ग म्हणजे न फुगलेल्या फुग्यासारखा चिमटलेला असतो.

योनीमार्गाच्या आतल्या टोकाला गर्भाशयाचे मुख जुळलेले असते. योनीमार्गाची आतील वरची बाजू ही खालच्या बाजूपेक्षा दोन – अडीच से.मी. ने लहान असते. त्यामुळे त्याच्या खालच्या बाजुला टोकाला एक लहानशी थैली तयार होते.

संभोगानंतर या थैलीत वीर्य साचून राहू शकते. योनीमार्ग हा असंख्य सुरकुत्या असलेल्या त्वचेने बनलेला असतो. त्यामुळे तो पाहिजे तेव्हा आवश्यक तेवढा ताणला जावू शकतो.

गर्भाशयद्वार – गर्भाशयाचे खालचे टोक योनीमार्गाला जुळलेले असते. गर्भाशयाद्वाराचे मुख योनीमार्गात थोडे पुढे आलेले असते. योनीमार्गात बोट घातल्यास टोकाला घट्ट गाठीसारखे गर्भाशयद्वार लागते. गर्भाशयाच्या मुखातून गर्भाशयात जाणारा मार्ग (कॅनॉल) असतो व तिच्या मध्ये म्युकस स्त्रवणाऱ्या पेशी असतात आणि शुक्रजंतूंना जमण्यासाठी खोल तडे असतात.

गर्भाशय – हे उलट्या पिशवीसारखे, साधारण ७ ।। से.मी. लांब, ५ से.मी. रुंद आणि ३ से.मी. जाड असे स्नायूंचे बनलेले असते. ते आतून पोकळ असते. त्याच्या वरील दोन्ही बाजूंनी एकेक बीजवाहक नलिका असते आणि खालच्या टोकाला गर्भाशयद्वार असते.

स्त्रीबीजवाहक नलिका – गर्भाशयाच्या वरच्या बाजूला डाव्या आणि उजव्या टोकाला साधारण १० से.मी. लांबीच्या ह्या एकेक नलिका असतात. त्यांचे प्रत्येक दुसरे टोक स्त्रीबीजांडकोशाजवळ असते.

स्त्रीबीजांडकोश –हे डाव्या व उजव्या बाजूला प्रत्येकी एकेक असे एकूण दोन असतात. त्यांच्यात साधारण साडेतीन लाख कच्ची अंडी असतात. दर महिन्याला त्यांच्यातले कुठल्यातरी एका बीजांडकोशातील एक अंडे पक्व आणि संयोगक्षम होते. हे पक्व अंडे बीजांडकोशातून बाहेर पडण्याच्या प्रक्रियेला ओव्ह्युलेशन म्हणतात. स्त्रीच्या पूर्ण आयुष्यात या साडेतीन लाख अंड्यांपैकी जास्तीत जास्त, साडेतीनशे ते पावणेचारशे अंडीच पक्व होऊ शकतात.

पुरूषांची प्रजननसंस्था

पुरूषाचे जननेंद्रिय शरीराच्या बाहेर असते व जननसंस्थेतील इतर काही अवयव शरीराच्या आत असतात.

शुक्रजंतू तयार करणारे दोन वृषण, दोन शुक्रजंतूवाहक नलिका (सेमिनल डक्ट्स) दोन सेमिनल व्हेसिकल्स, दोन इजॅक्युलेटरी डक्ट्स, स्क्रॉटम (म्हणजे वृषणाची थैली), लिंग आणि मूत्रवाहक नलिका, प्रोस्टेट ग्रंथी आदी अवयवांची मिळून पुरूषाची जननसंस्था तयार होते. यातील प्रत्येक अवयवाची माहिती व कार्य पुढीलप्रमाणे.

वृषण – ह्या दोन ग्रंथी वृषणकोशात असतात. प्रत्येक वृषण साधारण १० ।। ते १४ ग्रॅम वजनाचा व साधारण ४ ते ५ से.मी. लांब व साधारण ३ से.मी. रुंद असतो. त्यांच्या बाजूला चिटकून एपीडीडायमिस असतात.

लांबट आकाराचे सेमिनीफेरस टयुब्युल्स व रक्तवाहिन्या यांनी वृषण बनलेले असतात. एपीडीडायमिस हा वृषणाला चिकटलेला भाग असतो, ज्यात ५ मीटर लांब नलिका एकत्र गोळा झालेली असते. वृषणात शुक्रजंतू तयार होतात, तसेच त्यातून स्त्रवलेले पुरूषी हॉर्मोन रक्तात मिसळते.

शुक्रजंतूवाहक नलिका – ही प्रत्येक नलिका म्हणजे एपीडीडायमिसचाच पुढचा भाग (कंटिन्युएशन) असते. ही नलिका वरच्या टोकाला सेमिनल व्हेसिकलच्या नलिकेला जोडली जाऊन तिचे इजॅक्युलेटरी डक्टमधे रुपांतर होते.

सेमिनल व्हेसिकल – ह्या दोन लहान पिशव्या मूत्राशय व गुदाशय यांच्यामधे असतात. सेमिनल व्हेसिकल मधील स्त्राव वीर्यात मिसळून त्याने शुक्रजंतूंच्या हालचालीस चालना व मदत मिळते.

इजॅक्युलेटरी डक्टस् – सेमिनल व्हेसिकल व सेमिनल डक्टस् एकमेकांना जुळून ह्या दोन इजॅक्युलेटरी डक्टस् बनतात. ह्या प्रोस्टेट ग्रंथीमधून जाऊन मूत्रमार्गात उघडतात.

स्क्रॉटम – ही एक त्वचेची पिशवी असून ती मध्ये वृषण असतात. ह्या पिशवीची त्वचा काळसर, केसाळ व स्यायूच्या तंतूंची असते. वृषणाचे कार्य नीट होण्यासाठी त्यांचे तपमान शरीराच्या तपमानापेक्षा थोडे कमी असणे आवश्यक असते. स्क्रॉटमची त्वचा उबदार वातावरणात जरा सैल होते व वृषण शरीरापासून काहीसे खाली लोंबकळतात. थंडीमध्ये ही त्वचा आकुंचन पावुन वृषण शरीराच्या जवळ येतात.

लिंग – लिंगामधून मूत्रमार्ग जातो. लैंगिक उत्तेजना मिळाल्यास लिंगात अधिक रक्त शिरून ते ताठरते. प्रजननाचे मुख्य कार्य म्हणजे वीर्य योनीमार्गात खोलवर आणि गर्भाशयद्वाराच्या जवळ टाकण्याचे कार्य लिंग करते. तसेच संभोगात आनंद मिळण्यासाठी योनीप्रवेश आणि योनीत घर्षणाचे कार्य ताठर लिंगामुळेच शक्य होते.

प्रोस्टेट ग्रंथी – ही ग्रंथी अक्रोडाच्या आकाराची असते. या ग्रंथीत दाट अल्कलायन स्त्राव तयार होतो. हा स्त्राव वीर्यपतनाच्या वेळी मूत्रमार्गात टाकला जातो. त्यावेळी प्रोस्टेट ग्रंथी दोन तीनदा जोरात आकुंचन पावते व मूत्रमार्गातील स्त्राव लिंगातून बाहेर पडतो. ह्या स्त्रावाआधी मूत्रमार्गात सेमिनल व्हेसिकलचा स्त्राव व शुक्रजंतूंचा समूह टाकला जातो.

पुरूषाच्या लैंगिक समस्या

पुरूषाची लैंगिक शक्ती ही त्याच्या संभोगक्रियेवरील क्षमतेवर अवलंबून असते. ही क्षमता दोन घटकांवर अवलंबून असते. एक म्हणजे लिंगाची ताठरता आणि दुसरे म्हणजे वीर्यपतनाला लागणारा काळ. ह्या व्यतिरिक्त इतर कमी महत्वाचे घटक असतात. ते म्हणजे शारीरिक सौंदर्य, मानसशास्त्रीय प्रभूत्व, प्रेम करण्याचे कसब, संवाद कौशल्य, स्त्री शरीराच्या उत्तेजक विभागांची माहिती, प्रणयास आवश्यक हस्त कौशल्याचे कसब वगैरे.

स्त्रीचा योनीमार्ग हा चिमटलेला मार्ग असतो. त्यात पुरूष लिंग शिरले की, योनीमार्ग त्याला सामावून घेतो. चिमटलेल्या मार्गात शिरण्यासाठी पुरूषाचे लिंग भरपूर प्रमाणात ताठर होऊन कडक होणे आवश्यक असते. अर्धवट ताठरता असलेले मऊसर लिंग कितीही प्रयत्न केला तरी योनिमार्गात शिरू शकत नाही. ताठर लिंग योनीमार्गात शिरून घर्षणक्रिया झाली की, स्त्री च्या क्लिटोरिसला (लिंगिका) उत्तेजना मिळून स्त्रीच्या इच्छेचे शमन होते. याला स्त्रीचा ऑरगॅजम म्हणतात. स्त्री एकदा उत्तेजित झाली की, एका मागोमाग एक असे अनेक (५० सुद्धा) ऑरगॅझम तिला मिळू शकतात. पण त्यासाठी पुरूषाची ताठरता तितका वेळ टिकली पाहिजे.

पुरूषाच्या लैंगिक इच्छेचे शमन त्याला वीर्यपतनाच्या वेळी जी आनंदी संवेदना मिळते त्या वेळेसच होते. एकदा वीर्य बाहेर पडले की, पुरूषाची लैंगिक उत्तेजना कमी होते किंवा संपते. त्यामुळे लिंग शिथिल होते आणि त्यानंतर संभोगक्रिया अचानक थांबवावी लागते. पुरूषाला एकदा वीर्यपतन झाल्यावर पुन्हा ताठरता यायला १० मिनीटे ते ७२ तास लागतात. नेमका किती वेळ लागेल हे त्या पुरूषाचे वय, लैंगिक इच्छा, उत्तेजना, शारीरिक क्षमता आणि परिस्थिती यावर अवलंबून असते.

स्त्री मात्र एका ऑरगॅझमनंतर पुढच्या ऑरगॅझमसाठी लगेच तयार असते. स्त्रीला लैंगिक सुख हे पुरूषाची जवळीक, क्लिटोरिसवरील पुरूषाच्या शरीर भागाचे धक्के, योनीमार्गातील लिंगाचे घर्षण वगैरे अनेक क्रियांच्या एकत्रित परिणामांमुळे मिळते. त्यातील लिंगीकेवरील उत्तेजना महत्वाची असते. यासाठी संभोग क्रियेतील निपुणता महत्वाची असते. (प्युबिस रींगच्या वापराने मात्र लिंगिकेवर थेट उत्तेजना मिळते. त्यामुळे स्त्रीला लवकर आणि अनेक वेळा ऑरगॅझम मिळतो.)

पुरूषाच्या लैंगिक कमतरतेवर अनेक औषधे निघाली आहेत. परंतु लैंगिक कमतरता ही मानसिक, भावनिक, प्रासंगिक, हॉर्मोन्स, रक्तवाहिन्या वगैरे वगैरे अनेक निरनिराळया कारणांनी किंवा त्यांच्या एकत्रित परिणामाने येते. त्यामुळे त्यावर नेमके औषध शोधणे शक्य नसते.

अशा परिस्थितीत एखादे साधन वापरून आपले लिंग सामर्थ्य वाढविणे शहाणपणाचे ठरते. भावना, मानसिक कारणे, परिस्थिती वगैरे कारणांनी आलेल्या लैंगिक कमतरतेवर औषध उपचार करणे अतिशय कठीण असते.

<u>जसे आपल्या दृष्टीत कमतरता आली तर आपण चष्मा वापरण्यास लगेच तयार होतो, त्याचप्रमाणे लैंगिक कमतरतेसाठी प्युबिस रिंगसारखे खात्रीशीर उपयोगी पडणारे साधन वापरायला हरकत नाही.</u>

शतकानुशतके शरीरशास्त्रामध्ये संशोधन होत असले तरी पुरुष लिंगाचे विच्छेदन व त्याच्या अंतर्गत रचनेच्या तपशीलाबद्दल इ.स. १६६५ पर्यंत प्रयत्न झालेले नव्हते. पूर्वीच्या काळात जननेंद्रिये ही पवित्र व धार्मिक अवयव मानली जात. त्यांचे कार्य व प्रजनन क्षमता ही दैवी शक्ती मानली जाई. त्यामुळे लिंगाचे विच्छेदन व त्याच्याविषयी संशोधन करणे हे धर्मविरोधी कृत्य मानले जाईल अशी भीती होती.

जननेंद्रियाभोवतीचे गुप्ततेचे व अतिंद्रिय–दैवी शक्तीचे वलय हळूहळू विरत गेले शरीरशास्त्रज्ञ हे ज्याप्रमाणे हात–पाय इत्यादी इतर अवयवांतल्या रक्तवाहिन्या, मज्जातंतू, मांस, पेशी यांच्या रचनेचा अभ्यास करीत त्याचप्रमाणे ते शिश्नाचाही अभ्यास करू लागले. त्यांना एक मुख्य प्रश्न होता तो म्हणजे एरवी शिथिल–मऊ लिंग हे काही क्षणातच ताठर, टणक व आकाराने मोठे कसे होते?

इ.स. १६६५ मध्ये रेनीयर डे ग्राफ ह्या शरीरशास्त्राच्या तरुण विद्यार्थ्याने कुत्र्याचे ताठरलेले लिंग कापले व ताठरता हा लिंगात शिरलेल्या वाढीव रक्तामुळे येते हे सिद्ध केले. काही दिवसांनी त्यानेच एक प्रयोग केला. एका पुरुषाच्या

प्रेताचे लिंग मुळाशी दोरीने बांधले यामुळे तेथील अशुद्ध रक्तवाहिन्या जरा दाबल्या गेल्या. त्याने मग शुद्ध रक्तवाहिनीत लहानशा सिरींजने पाणी ढकलले. पाणी जसजसे आत शिरत गेले तसे लिंग हळूहळू ताठर होत गेले. पाणी आत शिरण्याचा दाब वाढत गेला तसे लिंग कणखर बनून वर उचलले गेले. सॅटोरिनी ह्या शास्त्रज्ञानेही या संदर्भात बरेच संशोधन केले. त्याने लिंगाचे विच्छेदन करून, लिंगाच्या मुळाशी असलेले रक्तवाहिन्यांचे जाळे शोधले. (या शास्त्रज्ञावरून या जाळ्याचे नाव 'प्लेक्सस् सॅटोरिनी 'असे पडले) सॅटोरिनीच्या मते लिंगात जाणारे रक्त परततांना अशुद्ध रक्तवाहिनी ही एखाद्या स्नायुमुळे दाबली जात असेल व त्यामुळे लिंगाला ताठरता येते व टिकते. त्यानंतरच्या शंभर वर्षात ह्या प्रकारच्या स्नायूंचा खूप शोध घेण्यात आला. अनेकांनी या संदर्भात आपले विचार मांडले. इ.स. १९३० मध्ये आयरिश शल्यविशारद ह्यूस्टर ह्याने असे सांगितले की, लिंगामधील अशुद्ध रक्तवाहिनी दाबणारे दोन स्नायू असतात. पण त्याचे हे म्हणणे पुढे चुकीचे ठरले.

इ. १८६९ मध्ये एरकॉलनी यांनी लिंगातील रक्तवाहिन्या सूक्ष्मदर्शक यंत्राखाली तपासून असा सिद्धांत मांडला की, लिंगातील शुद्ध रक्तवाहिन्या (रोहिणी) ह्या शरीराच्या इतर भागातल्या रोहिणीपेक्षा रचनेत वेगळ्या आहेत. ह्या रक्तवाहिन्यांच्या आतील भागांवर लहान लहान उंचवटे आहेत. ताठरलेल्या वेळी हे उंचवटे विशिष्ट प्रकारे दाबल्यामुळे लिंगातील रक्तप्रवाह वाढतो, तर हेच उंचवटे इतर वेळी फुगल्यामुळे रक्तास अडथळा निर्माण होऊन ताठरता नाहीशी होते व लिंग पूर्वस्थितीत येते. ताठरता येण्याच्या प्रक्रियेवर गेल्या शंभर वर्षात जे संशोधन झाले त्यावरून ह्या प्रक्रियेतील सर्व बारकावे स्पष्ट झाले आहेत.

लिंगाची रचना

पुरूषाचे लिंग हे तीन लांबट भागांनी बनलेले असते. त्यातील दोन भागांचा 'सेट' असतो. त्याला 'कॉरपोसा कॅव्हेरनोसा' म्हणतात. तिसरा भाग व्यासाने जरा लहान असतो. त्याला 'कॉरपोसा स्पाँजीओसम' म्हणतात. त्यामधून मूत्रवाहक नलिका जाते. कॉरपोसा स्पाँजीओसमचा लिंगाच्या टोकाशी सुपारीसारखा आकार होतो. त्याला 'ग्लांस'

म्हणतात.

कॅव्हरनोसा हा भाग अनेक सूक्ष्म पोकळ, मोकळ्या जागांनी बनलेले असतो. ह्या जागा 'स्मूथ मसल्स' शरीरपेशींनी बनलेल्या असतात. स्पाँजीओसम हा भाग स्पंजसारख्या शरीरपेशींनी बनलेला असतो.

ताठरतेची क्रिया ही मेंदूकडे येणाऱ्या संदेशामुळे होते. तसेच ती प्रतिक्षिप्त क्रिया स्वरूपात मज्जारज्जूच्या संदेशानेही होते. एखादे कामुक दृश्य पाहिले, कामुक विचार मनात आले तर मेंदूकडून संदेश येऊन लिंग ताठरते. मेंदूकडील संदेशाने येणारी ताठरता ही कामजीवनात आवश्यकता असते. संभोगाच्या वेळी ताठरता टिकून राहण्यासाठी मेंदूकडून येणारे संदेश तसेच चालू राहिले पाहिजेत. कॅथेरडीनसारखा विषारी द्राव पोटात गेला तर तो लघवीवाटे शरीराबाहेर टाकला जात असतांना त्याच्यामुळे मूत्रमार्गात दाह होऊन त्यामुळे मज्जारज्जूंकडून प्रतिक्षिप्त संदेश येतो. आणि लिंगाला ताठरता येते.

आपण ह्या क्रियेची घरातील पंख्याशी तुलना करू. बटन ऑन करताच पंखा फिरु लागतो. हळूहळू वेग घेऊन मग एक स्थिर गती कायम राहते. बटनापासून जे विजेचे संदेश पंख्यापर्यंत जातात ते कायम ठेवले तर पंखा फिरतच रहातो. जर बटन क्षणभर बंद करुन चालू केले तर पंखा थोडा वेळ मंद होतो व पुन्हा वेग धरतो. बटन बंद केले की वेग लगेच कमी होऊन पंखा फिरायचा थांबतो.

मेंदूकडे संदेश सतत चालू असेपर्यंत लिंगाची ताठरता कायम रहाते. लैंगिक विचार मध्येच भंग पावले, तर ताठरता कमी होते, पण क्षणात ते विचार जर पुन्हा पूर्वपदावर आले, तर ताठरता पुन्हा नीट येते. संदेश जास्त वेळ बंद राहिल्यास लिंग शिथिल होते आणि पुन्हा ताठरता प्राप्त होण्यासाठी कामुक विचारांची योग्य ती पातळी गाठावी लागते.

मेंदूकडून येणारे संदेश मध्येच भंग पावण्यासाठी अनेक कारणे घडतात. कोणतीही यांत्रिक क्रिया करावी लागली तर हे संदेश भंग पावतात. उदाहरणार्थ, ताठरता आल्यावर जर लक्षात आले की खिडकी उघडीच आहे, आणि जाऊन ती नीट बंद केली, कडी लावली तर लिंगाची ताठरता नाहिशी झालेली आढळते. इतर उदाहरणेही अनेक देता येतील. जसे अंडरवेअरची गाठ गुंतली, तर ती सोडावी लागते. दिव्याचे बटन बंद करावे लागते. पंखा हळू करावा लागतो. दरवाजाची कडी नीट लागली का हे बघावे लागते. इतकेच कशाला, पण लिंगावर निरोध नीट लावावा लागतो तोपर्यंत लिंगाची ताठरता खूपशी कमी होते. दुसरीही कारणे असतात ती म्हणजे भीती, द्वेष, तिटकारा इत्यादी. या व्यतिरिक्त पत्नीला दुखेल, नको असलेली गर्भधारणा होईल, मुले बघतील, कुणी या व्यतिरिक्त अचानक येईल वगैरे अनेक भीतीच्या भावनांमुळे, ताठरता टिकेल की नाही ह्या भीतीनेसुद्धा अनेकवेळा ताठरता कमी किंवा नाहिशी होते. आणि जर एकदा असे घडले तर ताठरता येत नाही किंवा अर्धवट येते. पुढच्या प्रत्येकवेळी, असेच घडेल ही भीती वाटत रहाते व त्या भीतीमुळेच बहुदा पुढे प्रत्येकवेळी ताठरतेत उणीव निर्माण होते.

फक्त मेंदूकडील व मज्जारज्जूकडील संदेशच नव्हे, तर लिंगाला ताठरता येण्याची प्रक्रिया ही त्याच वेळी शरीरातल्या अनेक संस्थांच्या मदतीने होत असते. ही क्रिया हायड्रॉलिक सिस्टिमसारखी असते. लिंगाचा अंतर्भाग हा स्पाँजी टिश्यूने बनलेला असतो. रक्त जेव्हा एरवी पेक्षा भरपूर प्रमाणात लिंगात शिरते, तेव्हा या पोकळ्या भरतात व फुगतात. यामुळे लिंग ताठर, टणक बनते.

पोकळ्यांमध्ये शुद्ध रक्त घेऊन जाणाऱ्या रक्तवाहिन्या ह्या लिंगाच्या आतील भागातून गेलेल्या असतात, तर अशुद्ध रक्त लिंगातून परत शरीराकडे आणणाऱ्या नलिका ह्या लिंगाच्या पृष्ठभागावरुन जातात.

शिथिल अवस्थेत आतील भागाच्या फक्त पोषणासाठी रक्तपुरवठा चालू असतो. लिंगातल्या शुद्ध रक्तवाहिन्यांची रचना इतर अवयवांतल्या रक्तवाहिन्यांपेक्षा जरा वेगळी असते. लिंगातल्या नलिकांमध्ये आतल्या पृष्ठभागावर अनेक लहान– लहान उंचवटे असतात. त्यांना 'ॲबनर पॅडस' म्हणतात. ह्या शुद्ध रक्तवाहिन्यांना मध्येच एक फाटा फुटलेला असतो. त्या फाट्याने शुद्ध रक्तवाहिनी (रोहीणी) ही अशुद्ध रक्तवाहिनीला (नीला) जुळलेली असते. ह्या फाट्याला 'आर्टेरीओवेनस शंट' असे म्हणतात.

लिंगात शिरणारे खूपसे रक्त हे ह्या शंटमुळे सरळ अशुद्ध रक्तवाहिनीत शिरते व फक्त आवश्यक तेवढेच रक्त लिंगाच्या आतील भागाला पुरवले जाते.

लिंगाला ताठरता येते तेव्हा पुढीलप्रमाणे गोष्टी घडतात.

१. रोहिणीतील ॲबनर पॅडस शिथिल होऊन पसरट बनतात. त्यामुळे रक्तप्रवाहातला अडथळा नाहीसा होतो.

२. रोहीणी प्रसरण पावून त्यामधून जास्त रक्त वहाते.

३. आर्टेरीओवेनस शंटस् बंद होतात, त्यामुळे लिंगापासून परत शरीराकडे येणारा रक्तप्रवाह अडवला जातो. हे रक्त स्पाँजी टिश्यूच्या मोकळ्या जागांमध्ये शिरुन त्या पोकळ्या फुगतात.

४. स्पाँजी टिश्यूतले सूक्ष्म स्नायू शिथिल होऊन पोकळ्या फुगतात.

५. ताठरता येत जाते तसतशा लिंगातल्या रक्तवाहिन्या ताणल्या जातात. त्यामुळे त्यातील प्रवाह व दाब आवश्यक तेवढा वाढतो.

ह्या प्रकियांमुळे लिंगातल्या अगणित पोकळ्यांतली स्थिती ही ‘कमी आकार, कमी दाब’ ह्या ऐवजी ‘मोठा आकार, जास्त दाब’ ह्या स्थितीत बदलून लिंग ताठरते व ते योनीप्रवेशायोग्य बनते. या सर्व क्रियांवर मेंदू आणि मज्जारज्जूंमधून येणाऱ्या मज्जातंतूंचा, तसेच हायपोगॅस्ट्रिक नर्व्हचा ताबा असतो. कामुकता असेपर्यंत लिंग ताठर राहते. ती थोडी जरी कमी झाली किंवा थोडा वेळ नाहीशी झाली तरी लगेच उलट घटना घडून लिंगाची ताठरता संपते.

लिंगाची ताठरता आवश्यक तितका वेळ टिकून राहण्यासाठी, लिंगातल्या अशुद्ध रक्तवाहिन्यांतील झडप बंद होऊन, तसेच ह्या रक्तवाहिन्या आकुंचन पावून लिंगात शिरणारे जास्तीत जास्त रक्त हे लिंगातच रोखून राहिले पाहिजे. यासाठी जी निरनिराळी स्थित्यंतरे होणे आवश्यक असते त्या सर्वांवर नियंत्रण ठेवणारे मेंदूकडील संदेश अनेकविध कारणांनी मधेच भंग पावू शकतात हे आपण वर बघितलेच आहे. हे संदेश भंग पावण्याचे आपण टाळू शकत नाही; परंतु ताठरतेच्या कार्याला किंवा ताठरता टिकण्याला मदत करू शकणारे साधन वापरले तर ताठरता नीट टिकून राहू शकते.

प्युबिस रिंग

प्युबिस रिंग हे एक असे चांगले साधन आहे. लिंगातून शरीराकडे परतणारा रक्तप्रवाह भागश: अडविण्यासाठी 'प्युबिस रिंग' शारीरिक प्रक्रियेला मदत करते व मेंदूच्या संदेशात अडथळा आला तरी हे कार्य चालू राहते.

ह्या साधनाचा शोध चीनमध्ये पुरातन काळी लागला. त्यावेळी सोन्या चांदीच्या रिंग्ज बवविल्या जात व फक्त राजेमहाराजे त्या वापरीत. आधुनिक प्युबिस रिंग्ज ह्या डेन्मार्कमध्ये तयार झाल्या. लॅटेक्सचा उपयोग करून ॲडजेस्टेबल रिंग्ज बनविल्या गेल्या. आता अमेरिका, इंग्लंड, फ्रान्स या देशात 'सेक्स शॉप' मध्ये ह्या रिंग्ज उपलब्ध असतात.

वैद्यकीय शास्त्रानुसार प्युबिस रींगचा उपयोग पॅरॅलिसिस झालेल्या रुग्णांना लिंगाची ताठरता कायम राहून संभोग करता यावा यासाठी केला जात असला तरी, सर्वसामान्य पुरूषांनीही हे साधन वापरायला हरकत नाही. लैंगिक कमतरता असलेल्यांसाठी तर प्युबिस रींग हे वरदानच म्हणावे लागेल. युबिस रींगच्या उपयोगाने त्यांच्या सर्व अडचणी दूर होतात.

शास्त्रीय आधारावर शरीर रचनेचा पूर्ण विचार करून बनविण्यात आलेल्या ह्या साधनाचे काहीही प्रतिकूल परिणाम होत नाहीत. आजवर ज्यांनी हे साधन वापरले आहे, त्या सर्वांची या साधनाला एकमुखी पसंतीच लाभलेली आहे. त्वचेवर विपरित परिणाम न होणाऱ्या, नॅचरल लॅटेक्स व नॉन टॉक्सिक हाय डेन्सिटी पॉलिथिन वापरून ही रिंग बनविण्यात येते. ताठरता येताच ही रिंग लिंगाच्या मुळाजवळ चढवून घट्ट बसवायची असते. प्युबिस रिंगने लिंगातील रक्त पूर्णपणे अडवले जात नाही. त्यामुळे रक्तप्रवाह व रक्ताभिसरण चालूच रहाते. म्हणून काही वाईट परिणाम होत नाहीत. वीर्यपतन झाल्यावरही लिंगाची ताठरता कायम ठेवण्याचे कार्य ही रिंग करीत असल्याने पुरूषाला संभोगक्रिया बराच वेळपर्यंत चालू ठेवता येऊन तो स्त्रीला पूर्ण तृप्तीचा आनंद मिळवून देऊ शकतो. या रिंगचे आणखी एक वैशिष्ट्य म्हणजे तिच्यामुळे संभोगक्रियेत कोणत्याही प्रकारचा अडथळा येत नाही. व स्त्रीला संभोग सुख लवकर व पुन्ह: पुन्हा मिळू शकते. शिवाय आपण स्त्रीला पूर्ण समाधान देऊ शकल्याचा पुरूषामध्ये आत्मविश्वास निर्माण होतो. तसेच या रिंगच्या वापराने पुरूषाला वीर्यपतन लांबवण्याची हळू हळू सवय करता येते. नीट वापर केल्यास ही रिंग हजारो वेळा वापरता येते. म्हणजे सुमारे ६०० रुपयांना मिळणारी प्युबिस रिंग ही तिच्या वापराचा विचार करता स्वस्तच म्हणावी लागेल. ही रिंग जितकी स्वस्त, तितकीच बहुमोल आहे. कारण संभोगाचे अत्युच्च सुख खरोखरच मोल करता येण्याच्या पलिकडचे असते.

ज्यांच्या लिंगाला थोडीशीच ताठरता येते, त्यांच्यासाठी प्युबिस रिंग हा एक खात्रीचा उपाय आहे. तसेच ताठरता चटकन शिथिल होणे, ती पुरेसा वेळ न टिकणे, अशा अनेक समस्यांवरही प्रभावी उपाय म्हणून प्युबिस रिंगला जगभर मान्यता मिळाली आहे. जागतिक कामवैज्ञानिकांच्या म्हणण्याप्रमाणे सुद्धा इतके चांगले व खात्रीचे साधन जगात दुसरे नाही. एवढेच काय, पण युबिस रींगच्या वापराने कोणताही, कितीही वयाचा व कसाही पुरूष अमर्याद संभोगसुख देऊ व घेऊ शकतो.

कामसुत्रे ह्या वात्सायन रचित प्राचीन काम ग्रंथात 'एक चुडक' ह्या नावाने अशा साधनाचा उल्लेख करण्यात आला आहे. 'जे साधन वेलीप्रमाणे लिंगाला एकच विळखा घालते, ते एकचुडक होय.' वृद्धत्वामुळे किंवा तरुणपणातही काही विकार आणि लैंगिक कमजोरीमुळे ज्यांना लिंग ताठरता येत नाही, त्या पुरुषांसाठी हे साधन उपयोगी आहे.

प्युबिस रिंगची रचना

प्युबिस रिंगला वैद्यकीय भाषेत 'एक्सटर्नल प्रोस्थेटिक डिव्हायस' म्हणतात. ह्या साधनाची रचना आधुनिक शरीर रचनाशास्त्रावर आधारित आहे. लिंगाची अंतर्गत रचना त्यातील रक्तवाहिन्या, नसा (मज्जा) वगैरेंचा पूर्ण विचार करून प्युबिस रिंग बनवली आहे. मूत्रनलिकेवर जरादेखील दाब न पडता वीर्यपतन सहजतेने होईल अशी खालच्या बाजूची रचना असते. हे संपूर्ण साधन नॉन टॉक्सिक म्हणजे शरीराला कोणत्याही प्रकारचा त्रास होणार नाही अशा पदार्थांचे बनवलेले आहे. यात नॅचरल लॅटेक्सची मुख्य नळी आहे. तसेच नॉन टॉक्सिक हाय डेन्सिटी पॉलिथिनचा 'सी बँड' आहे. ज्यामुळे वरच्या बाजूला नळीची टोके एकत्र धरली जातात. नळीची वरची टोके पुन्हा एकत्रपणे वरच्या दिशेला धरून ठेवण्यासाठी लहानसा ओ बँड आहे. नळीच्या खालच्या भागात आकार देणारा भक्कम असा शुद्ध एल्युमिनियमचा शेपर आहे.

प्युबिस रिंग वापरणे तसे अगदी सोपे आहे. लिंगास थोडी ताठरता आली की प्युबिस रिंगमध्ये लिंग घालावे. त्यासाठी रिंग हवी तेवढी मोठी करून घ्यावी.पॉलिथिनच्या सी बँड जवळून नळी बाहेर खेचली की प्युबिस रिंग सैल (मोठी) होते. लिंगाच्या मुळाशी, शरीराच्या अगदी जवळ आणून सी बँड खाली दाबून घट्ट बसवता येते.

लिंगावरील केस पूर्णपणे काढून टाकणे आवश्यक आहे. कारण केस प्युबिस रिंगमध्ये अडकून त्रास होऊ शकतो. भारतीय शास्त्रांनुसार लिंगाच्या केसांमुळे लिंगातील शक्ती कमी होत असते, म्हणून शक्यतो दर आठवड्याला कात्रीने केस ट्रीम करणे किंवा शेव्ह करणे उत्तम. तशीच जीवनभर सवय ठेवावी.

लिंगावर रिंग किती घट्ट बसवावी हे प्रमाण प्रत्येक पेशंटमध्ये वेगवेगळे असते. त्यामुळे आपल्याला योग्य उपयोग होईल इतपत रिंग घट्ट करावी. नेमका घट्टपणा किती असावा हे तीन चार वेळा वापरल्यावर कळेल. रिंग इतकी घट्ट करावी की घट्ट वाटली पाहिजे; परंतु दुखू नये.

पत्नीने जर पतीच्या लिंगावर रिंग बसवली तर ताठरता अधिक वाढते. कारण पुरूषाला ताठरता आल्यावर कोणतेही मेकॅनिकल काम जर त्याने केले तर त्याची ताठरता थोडी कमी होऊ शकते. अर्थात पुरूषालाही एक दोन वेळा प्रॅक्टिस झाल्यावर ही रिंग पटकन बसवता आली तर मग ताठरता कमी व्हायचा प्रश्नच येत नाही.

प्युबिस रिंग बसवलेली असतानाच संभोग करायचा असतो. ह्या रिंगमुळे ताठरता वाढते आणि प्रत्येक वेळी ही ताठरता 'अधिकतम' होते. ताठरता वीर्यपतनानंतरही कायम राहिल्यामुळे संभोग तसाच पुढे चालू ठेवता येतो.

ह्याबाबत आणखी थोडे स्पष्टीकरण देणे आवश्यक ठरेल. अधिकतम ताठरता म्हणजे लिंगाला येऊ शकणारी 'मॅक्सिमम' ताठरता. आपण आपल्या शरीरातले सर्व अवयव हे त्या अवयवाच्या 'मॅक्सिमम लिमीट'पेक्षा १५ ते २० टक्के कमी वापरत असतो. जसे आपली श्वसनक्रिया. यात आपण फुप्फुसे ७५ टक्केच वापरतो. फक्त एखाद्या संकटप्रसंगी किंवा स्पर्धेमध्ये आपण ही राहिलेली २५ टक्के जागाही श्वसनासाठी वापरतो.

त्याचप्रमाणे आपल्या लिंगाची ताठरता ही नेहमी १५ ते २० टक्के कमीच असते. काही 'खास' प्रसंगीच ही ताठरता १०० टक्के होते. जसे एखादी नवी पार्टनर असेल; खूप रिलॅक्स वातावरण असेल, काही कारणामुळे खुपच मुड आलेला असेल, एखादी चावट फिल्म पाहिली असेल, एखादी नवी पोझिशन 'ट्राय' करण्याचा विचार असेल, अशावेळी ताठरता इतकी येते की लिंग ठसठसू लागते. अशाच प्रकारची ताठरता पहाटेच्या वेळीही जाणवते.

प्युबिस रिंगच्या वापराने नेमक्या प्रेशर पॉइन्टस्वर दाब पडत असल्याने तेथील ताठरतेची प्रक्रिया सुरळीत होऊन ताठरता अधिकतम येते. तसेच रिंगच्या वापराच्या वेळी मानसिक उत्तेजक विचारांमध्ये खंड पडला तरी ताठरता कमी न होता तशीच टिकून राहते.

लिंगाची लांबी आणि जाडी शिथिल स्थितीत अगदीच कमी असते. पण ताठरता वाढत जाते तशी लिंगाची लांबी आणि जाडी वाढत जाते. प्युबिस रिंगच्या वापराने ताठरता जशी दरवेळी अधिकतम होते तसेच लिंगाची लांबी आणि जाडीही वाढते. त्यामुळे लिंगाचा एकूण आकारच वाढतो.

लिंगाला घर्षणामुळे उत्तेजक संवेदना मिळत असतात. ह्या संवेदना ग्रहण करण्यासाठी मुख्यत: लिंगाच्या पुढच्या टोकाला सुपारीसारखा जो भाग असतो, त्या भागातील त्वचेत मज्जातंतू असतात. ह्या मज्जातंतूंची टोके घर्षणाची अथवा दाबाची संवेदना ग्रहण करुन ती मज्जारज्जू (पाठीच्या कण्यातील मज्जासंस्था) मधून वर मेंदूपर्यंत पाठवतात. ह्या मज्जातंतूंची संख्या खूप असते. पण आपण त्याचे कार्य समजून घेण्यासाठी खालीलप्रमाणे उदाहरण पाहू.

समजा, मज्जातंतूंची संख्या एक चौरस मिली मिटरमध्ये १००० इतकी आहे. त्यामुळे शिथिल लिंगात मज्जातंतूंची ही टोकं अगदीच जवळजवळ असतील, त्यामुळे त्या भागातील स्पर्श आणि दाब याचे ज्ञान प्रकटपणे जाणवत असते. मात्र ताठरता येताना लिंगाची त्वचा ताणली जाते. समजा, शिथिल लिंगाचा आकार वाढून ताठरतेत ५ पट झाला तर हीच मज्जातंतूंची टोके ५ चौरस मिली मिटरमध्ये पसरतील, त्यामुळे एकमेकांमधले त्यांचे अंतर वाढेल. त्यामुळे प्रत्येक चौरस मिली मिटरमधील संवेदना ग्रहण करण्याची शक्ती पूर्वीपेक्षा एक पंचमांश इतकी कमी होईल. म्हणजेच शिथिल लिंगापेक्षा ताठरलेल्या लिंगाची संवेदनाशक्ती कमी असते.

आपण नीट निरिक्षण केले तर असे लक्षात येते की, ताठरता काही कारणाने खूप जास्त असेल तर त्यातील

संवेदना खूप कमी होते आणि जास्त वेळ संभोग क्रिया करता येते. मात्र शीघ्रपतनाच्या भीतीमुळे ताठरता हवी तितकी चांगली आली नाही तर मात्र संवेदना वाढली असल्याने कमी वेळात उत्तेजना वीर्यपतनापर्यंत जाते आणि वीर्यपतन लवकर होते. प्युबिस रिंग लावल्याने ताठरता प्रत्येक वेळी अधिकच झाल्यामुळे वीर्यपतन लवकर होत नाही आणि संभोग जास्त वेळापर्यंत करता येतो.

वीर्यपतनाच्या नंतर इतर वेळी लिंगातील ताठरता लगेच नाहीशी होते. त्यावेळी लिंगाच्या टोकावरील सुपारीसारख्या भागात संवेदना तीव्र होतात कारण ताठरता कमी होतांना संवेदना ग्रहण करणारी मज्जातंतूंची टोके अचानक एकमेकांजवळ येतात. अशा स्थितीत योनीमार्गाच्या आतल्या सुरकुत्यांवरील घर्षण सहन होत नाही. म्हणून वीर्यपतनानंतर सर्वसाधारण परिस्थितीत संभोग क्रिया चालू ठेवणे अशक्य असते. मात्र प्युबिस रिंग लावल्यानंतर लिंगाची ताठरता साधारण त्याच स्थितीत टिकून राहत असल्याने वीर्यपतनानंतरही लिंगाचे टोक तितकेच कमी संवेदनाक्षम (बधीर) राहून संभोग क्रिया तशीच चालू ठेवणे शक्य होते. त्यामुळेच वीर्यपतनानंतरही आणखी काही वेळ किंवा पत्नीचे समाधान होईपर्यंत संभोक्रिया करता येते.

प्युबिस रिंगमुळे वर सांगितल्याप्रमाणे दोन प्रक्रियेमुळे वीर्यपतन लांबते. त्यामुळे शीघ्रपतनाचा विकार कमी होतो तसेच हळूहळू संभोक्रियेची सुरवात आणि वीर्यपतन यामधील वेळ वाढत जातो. साधारण तीन महिने दरवेळी संभोगात प्युबिस रिंग वापरली तर त्यानंतर आपोआपच शीघ्रपतनाचा विकार नीट होतो. त्यानंतर प्युबिस रिंग वापरत राहण्याची गरज रहात नाही.

शीघ्रपतनाचा विकार बरा झाला तरी संसार आणि समाजातील परिस्थितीनुसार, धंदा व्यवसायातील ताणतणावांमुळे मानसिक परिणाम होऊन पुन्हा शीघ्रपतनाचा विकार जडण्याची शक्यता असते. अशा वेळी पुन्हा दोन आठवडे प्युबिस रिंग वापरली की हा विकार नीट बरा होतो.

ह्या मुळे एकदा प्युबिस रिंग खरेदी केली की आयुष्यभर शीघ्रपतन, तसेच कमजोर ताठरता वगैरेची भीती राहत नाही. प्युबिस रिंगचा उपयोग फक्त विकारग्रस्त पुरूषांनाच होतो असे नाही तर चांगले पुरूषही प्युबिस रिंगचा वापर करुन अधिक वेळ अधिक चांगला संभोग करू शकतात.

ज्यांचे लिंगाचा आकार कमी आहे, ज्यांना आपल्या पत्नीची इच्छा पूर्ण करण्याचे कसब नाही, ज्यांचे वीर्यपतन दोघांच्या इच्छापूर्तीआधीच होते, त्या सर्वांसाठी रिंगचा उपयोग होतो.

तसेच ज्या स्त्रीला संभोगात आनंद उशिरा मिळू लागतो अथवा संभोगाचा आनंद आणि शमनाचा आनंद मिळत नाही, त्या स्त्रियांच्या पतींनी रिंगचा उपयोग केल्यास त्यांना दरवेळी निश्चित आनंद मिळतो.

प्युबिस रिंगचे इतर उपयोग

प्युबिस रिंगने पुरुषातील सर्व लैंगिक कमतरतांवर हमखास उपयोग होतोच. तसेच चांगल्या पुरूषांनाही आपली लैंगिक क्षमता कित्येक पटीने वाढविण्यासाठी रिंगचा उपयोग होतो.

पुरूषांच्या वीर्यात शुक्रजंतूंची संख्या ५० ते १५० मिलियन हवी. (१ मिलिअन म्हणजे १० लाख) जर ५० मिलिअन पेक्षा कमी संख्या असेल तर मग मुल– बाळ होणे कठीण होऊन जाते. कारण वीर्य योनीमार्गात पडल्यावर सर्व योनीमार्गामध्ये पसरते आणि गर्भाशयद्वाराजवळ मग आणखीच कमी संख्येने शुक्रजंतू उरतात.

अशा परिस्थितीत डॉक्टर्स 'आर्टिफिशियल इन्सेमिनेशन' पद्धतीचा वापर करतात. यात पतीचे वीर्य एका नळीच्या सहाय्याने नेमके गर्भाशयद्वारात टाकता येते. त्यामुळे सर्वच्या सर्व शुक्रजंतू आत जाण्यास उपलब्ध रहातात.

पण खूपदा आर्टिफिशियल इन्सेमिनेशनसाठी पेशंट तयार होत नाही. त्यांना कृत्रिमरित्या वीर्यसिंचन नको असते. काही वेळा त्या प्रयोगाच्या भितीने स्त्रीच्या बीजांडवाहक नलिकांमध्ये आकडी येते आणि त्या तात्पुरत्या बंद होतात. तर काही पेशंटस्‌मध्ये हा प्रयोग करायचाय ह्या विचाराने ओव्हयूलेशनच होत नाही.

प्युबिस रिंगच्या वापराने नैसर्गिकरित्या संभोग करून वरील प्रयोगातील इप्सित साधता येते. पतीने प्युबिस रिंग

लावूनच संभोग करायचा आणि डिप पेनेट्रेशन पोझिशनमध्ये वीर्यपतनाच्या वेळी आपले लिंग जास्तीत जास्त खोलवर पत्नीच्या योनीत खुपसून तिथे तसेच धरुन ठेवायचे. यामुळे संपूर्ण वीर्य गर्भाशयद्वाराजवळ पडते आणि मुख्य म्हणजे हे सर्वच्या सर्व वीर्य गर्भाशयद्वाराच्या जवळ अडवून धरले जाते. त्यामुळे गर्भधारणेची शक्यता अनेक पटीने वाढते.

अशा प्रकारे प्युबिस रिंगचा उपयोग वैवाहिक जीवनात अधिक सुख मिळवण्यासाठी, पुरूषाच्या जवळजवळ सर्व लैंगिक समस्यांवर उत्तम उपाय आणि गर्भधारणेस सहाय्यक अशाप्रकारे होतो.

प्युबिस रिंग ही भारतात कुठेही उपलब्ध नाही. डॉ. वेरेकर यांचेकडेच ती मिळते.

संभोग (काम) हा पुत्रप्राप्तीसाठी करायचा असतोच; पण तो एकमेकांना अतीव सुख आणि आनंद देण्यासाठीही करायचा असतो. ह्या आनंद देण्याच्या प्रक्रियेसाठी कोणतेही आणि कसल्याही प्रकारचे मार्ग, साधने, उपाय वापरणे गैर नाही.

या संदर्भात काही आयुर्वेदिक औषधे, पुस्तके, कल्पनाचित्रे, उत्तेजक पोशाख, उत्तेजक वातावरण वगैरे वगैरे वापरण्यास काही हरकत नाही.

संभोगाचा आनंद वाढवण्यासाठी निरनिराळ्या पोझिशन्स वापरणे हा एक उत्तम मार्ग आहे. वैवाहिक जीवनात तोच–तोचपणा आला की कंटाळा येऊ लागतो. हेच संभोगासारख्या आनंदी क्रियेसंबंधी सुद्धा घडते. संभोगाच्या पोझिशन्स अनेक आहेत, त्यात भारतीय शास्त्राप्रमाणे ८४ आसने आहेत, तर पाश्चात विचाराप्रमाणे २०० च्या आसपास आसने आहेत.

प्युबिस रिंगमुळे मुल होण्यास आणि मुलगाच होण्यास कसे सहाय्य होते ते दाखवणाऱ्या आकृत्या

१. स्त्री जननेंद्रियाची अंतर्गत रचना, स्त्री पाठीवर झोपून डीप पेनेट्रेशन पोझिशनच्या तयारीत

२. स्त्रीचा योनीमार्ग आणि गर्भाशयद्वाराची स्थिती.

३. लिंग लहान असेल किंवा योनीत खोलवर शिरले नाही तर वीर्यपतनानंतर योनीमार्ग जसा आकुंचित होतो, तसे सर्व वीर्य ढकलून बाहेर टाकले जाते. हे आकृती ३,४,५ वरून स्पष्ट होते.

६. लिंग लहान असेल तरी प्युबिस रिंग लावल्यास वीर्यपतनानंतर लिंग तसेच योनीत ठेवले असता काही वेळातच वीर्य घरंगळून गर्भाशयद्वाराकडे पोहचते.

७. डीप–पेनेट्रेनेशनमध्ये लिंग तसेच आत खोलवर दाबून ठेवले तर सर्वच्या सर्व वीर्य गर्भाशयद्वाराजवळ अडवून धरले जाते. यामुळे जास्तीत जास्त 'वाय' शुक्रजंतू थोडयाच वेळात गर्भाशयद्वारातून गर्भाशयात शिरू शकतात.

<u>अशा प्रकारे प्युबिस रिंगचा उपयोग वैवाहिक जीवनात अधिक सुख मिळविण्यासाठी होतो. तसेच पुरूषाच्या जवळजवळ सर्व लैंगिक समस्यांवर उत्तम उपाय आणि गर्भधारणेस सहाय्यक अशा प्रकारे होतो.</u>

प्युबिस रिंग ही भारतात कुठेही उपलब्ध नाही. डॉ. वेरेकर यांचेकडेच ती मिळते.

प्युबिस रिंग्ज परदेशातून मागवणे प्रत्येकाला शक्य नसते. त्यासाठी माझ्या पेशंटस् आणि वाचकांसाठी मी परदेशातून आयात मटेरियलपासून भारतीय पुरूषास योग्य अशा आकाराच्या प्युबिस रिंग बनवल्या आहेत.

प्युबिस रिंग बाजारात विकत मिळत नाही, माझे पेशंट आणि माझे मार्गदर्शन घेणारे वाचक यांना मी उपलब्ध करीत असतो. एखादा डॉक्टर आपल्या पेशंटसाठी औषध तयार करून पुरवतो तसाच हा प्रकार आहे. रिंगला वैद्यकीय भाषेत 'एक्सटर्नल प्रॉस्थेटिक डिव्हायस' म्हणतात.

ह्या प्युबिस रिंगची किंमत सध्या रूपये ६००/– फक्त आहे. ह्या रिंग किमतीत दर सहा महिन्यात वाढ होत जाते.

प्युबिस रिंगच्या उपयोगाची १०० टक्के खात्री आहे. प्रत्येक पुरूषाला ह्याचा उपयोग होतो. वय कितीही असो.

रिंगसाठी पैसे मनीऑर्डरने किंवा डिमांड ड्राफ्टने पाठवता येतील. ६०० रुपयांचा बँक ड्राफ्ट रजिस्टर्ड पोस्टाने पाठवावा म्हणजे गहाळ होणार नाही.

पैसे मनीऑर्डरने देखील पाठवता येतील. मनीऑर्डरच्या फॉर्मवर खाली जी संदेशासाठी मोकळी जागा असते तेथे आपले नाव आणि पूर्ण पत्ता स्पष्ट लिहावा. पोस्टाचा पिनकोडही लिहावा म्हणजे रिंग पाठवणे सोपे होते.

रिंगसाठी रुपये ६००/– पाठवण्याचा पत्ता

डॉ. प्रकाश वेरेकर

२५, चेरी हील, पाइपलाईन रोड,

आनंदवल्ली, गंगापूर रोड, नासिक – ४२२०१३.

माझ्या क्लिनिकचा पत्ता पुढीलप्रमाणे आहे.

डॉ. प्रकाश वेरेकर

६, मयुरेश संकुल, रिलायन्स पेट्रोल पंपापासून दुसरी बिल्डिंग

पाइपलाईन रोड, आनंदवल्ली, सातपूर,

नासिक – ४२२००७

माझा फोन नं. घरचा : (०२५३) २३४०१७४

मोबाइल नं. ९८२२२८११४२

डॉ. प्रकाश यांच्याशीच बोलायचे आहे असे स्पष्ट करून फक्त माझ्याशीच बोलावे.

प्युबिस रिंगविषयी थोडक्यात पण महत्वाचे.

१ प्युबिस रिंग ही पुरूषाच्या लैंगिक समस्या आणि कमजोरीसाठी जगातील सर्वात उत्तम साधन आहे.

२ जगातील सर्व प्रमुख पाश्चात्य देशात अशा रिंगचा वापर पुरूष आपली संभोगक्षमता वाढवण्यासाठी, आपल्या स्त्री पार्टनरला जास्त आनंद देण्यासाठी आणि जास्त मजा लुटण्यासाठी करतात. असे देश अमेरिका, फ्रांस, इंग्लंड, डेन्मार्क, जर्मनी वगैरे आहेत.

३ सेक्सॉलॉजीस्ट ह्या रिंगचा वापर आपल्या पुरूष पेशंटसाठी करतात. प्युबिस रिंग मेडिकल स्टोअर्समध्ये मिळत नाही.

४ भारतासारख्या विचारप्रधान देशात जेथे लग्नाआधी सेक्ससंबंधी ज्ञानाची खूपच गुप्तता पाळली जाते, तेथे पुरूषांच्या मनात अनेक गैरसमज असतात. अशा मानसिक ताणाने त्याचे वैवाहिक शरीरसंबंधात अनेक न्यूनगंड भासतात. ह्यामुळे ताठरतेत कमतरता येणे, शिथिलता येणे, ताठरता अर्धवट असणे हे प्रकार सऱ्हास घडतात. ह्या आणि इतर सर्व लैंगिक कमतरतांसाठी प्युबिस रिंगचा खात्रीशीर उपयोग होतो.

५ प्युबिस रिंगचा वापर कोणत्याही वयाचा पुरूष करू शकतो. १८ वर्षा पासून अगदी ९० वर्षेवयापर्यंत ! ते ही संपूर्ण खात्रीने.

६ प्युबिस रिंग २–३ वर्षेसहज टिकते. नीट ठेवल्यास आणखी काही वर्षेटिकू शकते. प्युबिस रिंग हजारो वेळा वापरता येते. त्यामुळे रिंगची किंमत प्रत्येक संभोगासाठी एखाद्या पैशाएवढीच पडते.

७ प्युबिस रिंगच्या उपयोगाची १००% खात्री असते. पहिल्या एक दोन वेळा उपयोग झाला नाही तरी वापरत रहावे. कारण चांगल्या उपयोगासाठी त्या पुरूषाला ती रिंग किती घट्ट करायची ह्याचा योग्य अंदाज आला पाहिजे. रिंग इतकी घट्ट करावी की घट्ट वाटली पाहिजे, पण दुखू नये. दोन तीनदा वापरली की, स्वत:साठी किती घट्ट करावी, याचा अंदाज येतो. त्यानंतर प्रत्येक वेळी हमखास उपयोग होतोच. प्युबिस रिंगमुळे आजपर्यंत कोणासही दुष्परिणाम झालेला नाही.

८ प्युबिस रिंग नॉन टॉक्सिक नॅचरल लॅटेक्स ह्या नैसर्गिक मटेरियलने बनवली आहे. त्यामुळे कधीच त्रास संभवत नाही. परंतु एकच रिंग एकापेक्षा जास्त पुरूषांनी वापरू नये. स्त्री पार्टनर्स एकापेक्षा जास्त असल्यास प्रत्येकीसाठी वेगळी रिंग वापरणे अधिक चांगले.

९ प्युबिस रिंगमुळे पुरूषातील कमतरता दूर होतात तसेच आनंद वाढवण्यासाठी उपयोग होतो.

अ) ताठरता कमी असणे, कमी वेळ टिकणे, कमी कडक असणे, योनीमार्गात ढकलता येण्याजोगी नसणे वगैरे ताठरतेविषयीच्या समस्यांमध्ये प्युबिस रिंगच्या वापराने ताठरता दरवेळी अधिकतम होऊन हवा तितका वेळ टिकते.

ब) ताठरता ऐन संभोगाच्या वेळी कमी होणे. पुरूषाला ताठरता आल्यावर त्याला जर एखादी मेकॅनिकल हालचाल करावी लागली तर ताठरता कमी होते. जर सहजपणे लिंग योनीमार्गात घालता आले नाही तर अंदाजे आणि चुकीच्या ठिकाणी लिंग घालायचा प्रयत्न होऊन योग्य जागा शोधताना ज्या हालचाली कराव्या लागतात त्यावेळी लैंगिक उत्तेजना कायम ठेवणारी संवेदना कमी होऊन ताठरता कमी होते. प्युबिस रिंगच्या उपयोगाने ताठरता कायम राहते. ती कमी होत नाही.

क) असाच प्रकार निरोधसारखे गर्भनिरोधक बसवताना होतो. त्यावेळीही लिंग ताठरता कमी होते. प्युबिस रिंग लावलेली असताना निरोध लावला तर लिंगाची ताठरता कायम राहते.

ड) पत्नीला लग्नाच्या सुरुवातीच्या काळात संभोगात खूप मजा येते, पण ही मजा जसे दिवस, महिने, वर्ष जातात तसतशी कमी होऊ लागते. कारण सुरुवातीला पुरुषाला लैंगिक उत्तेजना खूप खूप येत असल्याने ताठरताही तितक्याच प्रमाणात भरपूर कडक असते. त्या काळात शरीरसंबंध, प्रणय आणि प्रेम हाच विचार मनात २४ तास असतो. त्यामुळे शरीर प्रणयाच्या दृष्टीने तयार असते. पुढे हा भार कमी होत जातो. कामधंदा–व्यवसाय–नोकरी यात पुरूषाला

लक्ष देणे भाग असते. त्यानंतरच्या काळात प्रणयात प्रत्येक वेळी सुरुवातीचा उत्साह नसतो. लिंगाची ताठरता २०–२५ टक्के कमीच असते. पत्नीला आपल्या योनीमार्गात जो कडक, घट्ट सळसळता अनुभव हवासा वाटतो तो मिळत नाही. त्यात काहीतरी कमी आहे, असे भासते. यावर उपाय म्हणून प्युबिस रिंगच्या वापराने लिंगाची ताठरता दरवेळी अधिकतम होऊन पुरूष स्त्रीला दरवेळी पूर्ण समाधान देऊ शकतो.

इ) शीघ्रपतन म्हणजे स्त्री–पुरूष दोघांची इच्छा तृप्ती होण्याआधीच झालेले वीर्यपतन. शीघ्रपतनाची अनेक कारणे आहेत.

ह्या संबंधी सविस्तर शास्त्रीय माहिती माझ्या पुढील पुस्तकात वाचता येईल. (लैंगिक जीवनातील कमतरता, शीघ्रपतन) शीघ्रपतन ही एक जडलेली सवय असते. बहुतेक वेळा ती किशोरावस्थेतील लिंग हाताळून वीर्य पाडण्याच्या क्रियेमुळे जडते. ह्या सवयीसाठी कोणतीही औषधे नाही. कारण सवय बरी करणारी औषधे नसतात. मात्र शीघ्र पतनासाठी प्युबिस रिंग हे साधन उपयोगी पडते. ह्या साधनामुळे 'बिहेवियरल थेरपी' ह्या मानसशास्त्रातील 'सवयींवर उययोगी पडणाऱ्या उपचार पद्धतीनुसार' प्रक्रिया घडते आणि शीघ्रपतनाची सवय नाहीशी होते.

प्युबिस रिंग लिंगावर लावली की, दरवेळी जास्त वेळ संभोग क्रिया सुरु ठेवता येते. कारण प्युबिस रिंगमुळे वीर्यपतनानंतरही संभोगक्रिया पत्नीची संभोगेच्छा संपूर्णपणे शमेपर्यंत तशीच चालू ठेवता येते. ह्यामुळे प्युबिस रिंगचा वापर करू लागताच शीघ्रपतनाची खरी समस्या लगेच संपते.

रिंगच्या नेहमीच्या वापराने वीर्यपतनासाठी लागणारा काळ हळू हळू वाढत जातो आणि काही दिवसांनी प्युबिस रिंग न लावता देखील वीर्यपतन उशीरा होऊन पती–पत्नी दोघांना दर वेळी तृप्ती मिळते. ह्यानंतर रिंगचा वापर न करताही समाधानकारक संभोग करता येतो.

अशा परिस्थितीत रिंग नीट पॅक करुन ठेउन द्यावी. पुन्हा काही वर्षांनी काही कारणांनी (जसे मानसिक ताण वगैरे) शीघ्रपतन सुरू झाले तर रिंगचा वापर आठवडाभर करून नीट होता येते. <u>प्युबिस रिंगची कायमची सवय लागत नाही.</u>

फ) मूलबाळ नसणे – संतती न होणे याला अनेक कारणे असतात. त्यातील पुरुषाचे दोष जसे, योग्य काळी संभोगास ताठरता न येणे, ताठरतेच्या कमतरतेमुळे संभोग नीट न होणे, लिंग लहान असल्याने वीर्य योनीमार्गाच्या आतल्या टोकाजवळ न पडता मध्येच पडून लिंगाबरोबरच योनीतून बाहेर ओघळणे. वीर्याचे प्रमाण कमी असणे. (Low volume), वीर्यात शुक्रजंतूंची संख्या (Count) कमी असणे, वीर्यातील शुक्रजंतूंमध्ये सशक्त आणि हालचाल करणारे शुक्रजंतू कमी असणे (Low Motility) वगैरे अनेकानेक समस्यांवर प्युबिस रिंगमुळे अत्यंत चांगला उपयोग होतो आणि मूलबाळ होण्याचे चान्सेस वाढतात. वाचकांच्या ओळखीच्या कुणा जोडप्याला मूलबाळ जर नसेल तर त्यांना जरुर हा सल्ला द्यावा.

ग) मुलीच होणे – ज्यांना फक्त मुलीच होतात मुलगा होत नाही ह्याची अनेक कारणे असू शकतात. त्यातील बहुतेक कारणांसाठी प्युबिस रिंग उपयुक्त ठरते. प्युबिस रिंगच्या उपयोगाने मुलगाच होण्याची शक्यता अनेक पटींने वाढते.

ह) नव्या स्त्री पार्टनरला इंप्रेस करण्यासाठी– जीवनात संधी मिळाल्यास, नवी स्त्री जीवनास आल्यास त्या स्त्रीला आपली कायमची आठवण राहील असा खूप वेळ टिकणारा समागम करून तिला इंप्रेस करण्याची सुप्त इच्छा प्रत्येकाला असते. अशा वेळी निसर्गत: शक्ती वाढून कित्येक पटीने जास्त संभोगानंद देण्यासाठी प्युबिस रिंग हे खात्रीचे साधन आहे.

आजच पैसे पाठवून मागवून घ्या. आणि नेहमी जवळ ठेवा. अशी संधी कधी येईल ते सांगता येत नाही. जेव्हा संधी येईल तेव्हा 'दैव देते आणि कर्म नेते' अशी अवस्था व्हायला नको.

आजच पैसे पाठवून रिंग मागवून घ्या. पैसे पाठवण्याचा पत्ता –

डॉ. प्रकाश वेरेकर

२५, चेरी हील, पाइपलाईन रोड,

आनंदवल्ली, गंगापूर रोड, नासिक – ४२२०१३.

प्रत्यक्ष भेटीसाठी क्लिनिकचा पत्ता दिलेला आहेच. पैसे खालीलपैकी कोणत्याही मार्गाने पाठवता येतील.

कोणत्याही बँकेत जाऊन ६०० रूपयांचा डॉ. प्रकाश वेरेकर नावाचा क्रॉस्ड ड्राफ्ट नासिकमधल्या शाखेचा घ्यावा. हा ड्राफ्ट मग रजिस्टर्ड पोस्टाने डॉ. प्रकाश वेरेकर, २५, चेरी हील, पाइपलाईन रोड, आनंदवल्ली, नासिक – ४२२०१३. ह्या पत्यावर पाठवावा.

पैसे मनिऑर्डरने पाठवायचे असल्यास ६०० रुपयांची मनिऑर्डर डॉ. प्रकाश वेरेकर, २५, चेरी हील, पाइपलाईन रोड, आनंदवल्ली, नासिक – ४२२०१३. ह्या पत्यावर पाठवावी. मनिऑर्डरच्या फॉर्मवर खाली जी मोकळी जागा संदेशासाठी असते तेथे आपले नाव आणि पत्ता स्पष्ट लिहावा म्हणजे रिंग पाठवणे सोयीचे होईल.

आजच निर्णय घ्या, पैसे पाठवा आणि प्युबिस रिंग मागवून अमर्यादीत संभोगसुखाची क्षमता प्राप्त करा. पुरूषाच्या संभोगाविषयीच्या सर्व प्रमुख समस्यांवर खात्रीशीर उपाय. तुम्हाला काही समस्या नसतील तरी प्युबिस रिंगच्या उपयोगाने तुमची संभोग शक्ती अनेक पटीने वाढते. तुम्ही अधिक वेळ आणि अधिक वेळा संभोग करू शकता. तुम्ही स्त्रीला एकाच संभोगात अनेक ऑरगॅझम देऊन पूर्णपणे शमन करू शकता. लगेच निर्णय घ्या, पैसे पाठवा आणि प्युबिस रिंग मागवुन घ्या.

तुमच्या स्वत:च्या घरी रिंग मागवण्यात काही अडचण असेल तर मित्राच्या घरच्या पत्यावर, ऑफिसच्या पत्यावर, पानवाल्याच्या पत्त्यावर, आपल्या ओळखीच्या दुकानदाराच्या पत्यावर मागवू शकता.

संपूर्ण नपूसंक पुरूषासाठी कृत्रिम रबराचे लिंग बनवून मागवून देता येईल. पोकळ तसेच भरीव लिंग मिळेल. आकार, रुप आणि फिलिंग खऱ्या लिंगासारखे. किंमत रुपये १५,०००/– पंधरा हजार रुपये. (आगावू) चार, सहा, आठ इंच लांबीचे कृत्रिम लिंग मिळेल. अधिक माहितीसाठी आपली समस्या सविस्तर सांगून डॉक्टरांशी चर्चा करावी. फोनवर, मोबाइलवरही बोलायला हरकत नाही.

डॉ. प्रकाश वेरेकर हे भारतातील सर्वात्तम सेक्सॉलॉजिस्ट असून जागतिक पातळीवर त्यांनी नाव लौकिक मिळवला आहे.

सर्व प्रकारच्या लैंगिक तसेच वैवाहिक समस्यांसाठी वाचकांनी पत्रव्यवहार करावा. आपल्या पत्रासोबत आपले नाव आणि पूर्ण पत्ता लिहिलेले पोष्टाचे पाकीट पाठवावे. म्हणजे लगेच उत्तर लिहून पाठवता येते.

तुमचे नाव पत्ता वगैरेची कुठेच नोंद ठेवली जात नाही. उत्तर लिहिल्यावर तुमचे पत्र उत्तराबरोबर तुम्हाला परत पाठवले जाते अथवा फाडून जाळून टाकण्यात येते. त्यामुळे पत्रव्यवहार हा संपूर्णपणे गुपित राहतो.

Email ने ही पत्रे पाठवता येतील. आपण विचारलेल्या प्रश्नांना उत्तरे ह्याच Website वर देऊ म्हणजे तुमच्या सोईप्रमाणे तुम्हाला ते वाचता येईल कोणत्याही जागी आपल्या नावाचा आणि Email चा उल्लेख करण्यात येणार नाही

डॉ. प्रकाश वेरेकर यांच्या काही पदव्या, पदविका, मान सन्मान आणि पदके.

डॉ. प्रकाश वेरेकर हे मुंबई विद्यापीठाचे पदवीधर असून त्यानी पुणे विद्यापीठाची पदव्युत्तर पदवी संपादन केली आहे.

डॉ. प्रकाश वेरेकर हे लैंगिक शास्त्राच्या जगतात मोठे तज्ज्ञ मानले जातात. ते अनेक देश विदेशी संस्थांशी संबंधित आहेत त्यापैकी काही खालीलप्रमाणे आहे.

१. Life member of Indian Association of Sex Educators, Counsellors & Therapists, Mumbai. (IASECT)आयासेक्ट ही भारतातील महत्वाची संघटना असून त्या संघटनेमध्ये भारतातील अति महत्वाचे असेच लैंगिक शास्त्र तज्ञांना घेतले जाते. डॉ. वेरेकर यांना तर संघटनेचा आजीव सदस्य करून घेतले आहे.

२. आयासेक्टच्या प्रथम अंतरराष्ट्रीय काँग्रेसमध्ये सहभाग आणि सन्मान.

३. जागतिक ऑरगॅजम संबंधी प्रथम जागतिक काँग्रेसमध्ये सहभाग आणि सन्मान.

४. World Association for Sexology तर्फे भरवण्यात आलेल्या 7th World Congress of Sexology मध्ये सहभाग आणि सन्मान.

५. आयासेक्ट तर्फे घेतलेल्या 4th National Work shop मध्ये सक्रिय सहभाग.

६. Indian Health Organisation ह्या मुख्यत: एडस् विषयक संशोधन, सर्वेक्षण, प्रचार आणि प्रसार करणाऱ्या संस्थेचे आजीव सभासद.

७. International Conference of Sexual Acupuncture ह्या पहिल्याच कॉन्फरन्समध्ये देश विदेशी डॉक्टरांना Sexual Therapies ह्या विषयी Workshop पद्धतीने शिकवले.

८. डॉ. प्रकाश वेरेकर हे फोरम जर्नलच्या महत्वाच्या कंसल्टंट बोर्डवर आहेत. फोरम म्हणजेच Journal of Human Relations हे जर्नल ६ देशातून आणि इंग्रजी, फ्रेंच, जर्मन, जपानी, इटालियन वगैरे सहा वेगवेगळ्या भाषेतून प्रसिद्ध होते. ह्या जर्नलच्या बोर्डावर जगातील निवडक असे १०-१२ जण आहेत. त्यात Sex Educator म्हणून डॉ. प्रकाश वेरेकर हे एकमेव आहेत. ह्या बोर्डावर निवड होणे हा जागतिक सन्मान मानला जातो.

९. Approved Fellow in Sex Education - The International Council of Sex Education and Parenthood of American University अमेरिकन युनिव्हर्सिटी ह्या अमेरिकेतील मुख्य विद्यापीठातील आंतरराष्ट्रीय कौंसिल ने ठरवलेल्या व्यक्तीमत्व आणि कौशल्याच्या कसोटीत अव्वल उतरल्याबद्दल ह्या कौंसिलचे लैंगिक शिक्षणाचे फेलो म्हणून डॉ. प्रकाश वेरेकर यांची निवड करण्यात आली आहे.

१०. National Institute of Sex Educators, Counsellors and Therapists. (NIRSECT) ह्या लैंगिक शिक्षणासंबंधी संघटनेत सल्लागार म्हणून निवड, मुंबई विद्यापीठासाठी HUMAN SEXUALITY विषयाचे वेगवेगळे अभ्यासक्रम बनविण्याची जबाबदारी NIRSECT कडे सोपविण्यात आली आहे. अभ्यासक्रम समितीवर मान्यवरांमध्ये डॉ. प्रकाश वेरेकर यांचा समावेश आहे.

११.IXth World Congress of Sexology, Caracas, Venezuela मध्ये Special Speaker for Plenary Session म्हणून सन्मानपूर्वक आमंत्रण.

१२.International Scientific Committee मध्ये Member म्हणून समावेश.

१३. Indian Academy of Juvenile and Adolescent Gynaecology and Obsterics. ही संस्था लहान मुली आणि किशोरावस्थेतील मुली आणि त्यांच्या लैंगिक तसेच जननसंस्था, तसेच अशा मुलींच्या प्रसुती

संबंधीच्या सर्व बाबींवर संशोधन करते.

ह्या विषयातील (तज्ज्ञ) मंडळींचीच ही ॲकॅडमी असून डॉ. प्रकाश वेरेकर ह्या ॲकॅडमीचे Founder Fellow आहेत.

१४.डॉ. प्रकाश वेरेकर हे लंडनच्या Royal Society of Health चे Fellow नियुक्त केले गेले आहेत. ही नियुक्ती एक समिती करते ज्याची पेट्रन इंग्लंडची राणी आहे.

१५.डॉ. प्रकाश वेरेकर यांनी अनेक मेडिकल कॉलेजेस मधून प्रोफेसर म्हणून शिकवले आहे. सध्या ते कोलंबो श्रीलंका येथील मेडीसिना आल्टरनेटीव्हा मध्ये Visiting Professor म्हणून काम करतात.

१६.The Open International University for Complementary Medicine ही युनिव्हर्सिटी WHO च्या Alma Ata Russia येथील अंतरराष्ट्रीय परिषदेच्या वेळी स्थापन झाली. तिचे मुख्य कार्यालय रशियात होते. पुढे ते कोलंबो श्रीलंका येथे हलवण्यात आले. ही युनिव्हर्सिटी UNOआणि WHO द्वारे मान्यताप्राप्त असल्याने जगातील सर्व १९९ पेक्षा जास्त देशांमध्ये सरकारमान्य आहे. डॉ. प्रकाश वेरेकर गेल्या १४ वर्षापासून ह्या युनिव्हर्सिटीशी संलग्न आहेत. त्या दरम्यान डॉ. प्रकाश वेरेकर यांनी खालील सन्मान मिळवले आहेत.

१७. Doctor of Science (Honoris Causa) ही डॉक्टरेट पदवी म्हणजे डॉ. वेरेकर हे शास्त्रज्ञ असण्याचा शिक्का मोर्तब आहे.

१८. Visiting Professor within University Academic System डॉ.प्रकाश वेरेकर हे यूनिव्हर्सिटीतील शिक्षणासंबंधीच्या अभ्यासक्रमासाठी प्राध्यापक म्हणून नियुक्त आहेत.

१९. ph.D (Ancient Ayurved) डॉ. प्रकाश वेरेकर यांनी अथर्ववेदामधील लैंगिक संबंधी तसेच पुत्रप्राप्ती संबंधी संदर्भाचा सखोल अभ्यास केला आहे. त्या अभ्यासावर आधारित प्रबंधासाठी त्यांना प्राचीन आयुर्वेद ह्या विषयात जगातील पहिलीच डॉक्टरेट पदवी दिली आहे.

२०.Member of The Acupuncture Foundation of Sri Lanka.

२१. Fellow of The Acupuncture Foundation of Sri Lanka.

२२. Fellow of Medicina Alternativa वैकल्पिक औषध प्रणालीसाठी स्थापित अंतरराष्ट्रीय संस्थेची फेलो शिप.

२३.तिबेटचे लामा गैनशन तुल्कु रॅनपोचे यांच्या पवित्र हस्ते Healer Supreme हे पद आणि सन्मान.

२४.रेकी ही जगभर प्रचलित उपचार पद्धती ज्यावर आधारित आहे त्या मूळ संस्कृत सुक्तांचा शोध लावून त्यावर आधारित पूर्णपणे भारतीय उपचार पद्धत Rekie Supreme चा शोध डॉ. प्रकाश वेरेकर यांनी लावला.

२५.डॉ. प्रकाश वेरेकर यांतील देवत्वाचे गुण ओळखून अमेरिकेतील चर्चने त्यांना १९८१ मध्ये DOCTOR OF DIVINITY हा शांती पुरस्कार दिला. तसेच Church of Universal Brotherhood तर्फे त्यांना Minister बनवले.

२६.डॉ. प्रकाश वेरेकर हे उत्तम प्रशिक्षक आहेत. लैंगिक शिक्षण, निसर्गोपचार शिक्षण, मुलबाळ होण्यासंबंधी शास्त्राचे शिक्षण, मुलगाच व्हावा यासंबंधीचे शिक्षण वगैरे वगैरे अनेक विषयातील ते तज्ञ आहेत. ते अनेक वेगवेगळ्या मेडिकल कॉलेज,सायन्स फोरम वगैरे मध्ये ते प्रशिक्षण देत असतात. अनेक संस्थांतर्फे त्यांची व्याख्याने आयोजित करण्यात येतात.

ॲक्युपंक्चर शिकवण्यात त्यांचा हातखंडा आहे. त्यांची लेक्चर्स देण्याची पद्धत आणि अनेक देशातील डॉक्टरांना समजेल अशा शिकविण्याच्या कौशल्याने चकित होऊन चीनमधील Expert Commitee ने त्यांना Distinguished Teacher रौप्य पदक दिले आहे.

२७. Indian Board of Alternative Medicine या भारतीय संस्थेने Gem of Alternative Medicine हा खिताब देऊन डॉ. प्रकाश वेरेकर यांच्या वैकल्पिक वैद्यक शास्त्रातील कार्याचा गौरव केला आहे.

२८. १९९३ मध्ये कलकत्यातील World Congress of Alternative Medicine मध्ये डॉ. प्रकाश वेरेकर यांना Cosmetology and Health मध्ये Gold Medal दिले. डॉ. प्रकाश वेरेकर हे जगातील मान्यताप्राप्त सौंदर्यतज्ज्ञ आहेत. त्यांच्याकडून अनेक महत्वाच्या व्यक्तिंनी सौंदर्य चिकित्सा करून घेतली आहे.

२९. मुंबई World Congress येथे सन्मान आणि Gold Medal.

३०. गोवा येथे मुख्यमंत्र्यांच्या हस्ते सत्कार आणि गौरव.

३१. अमेरिकेतील कॅलिफोर्निया येथे चाललेल्या पार्कीन्सन्स डिसिज ट्रिटमेंट प्रोग्रॅम तर्फे भारत आणि नेपाळ येथील संशोधनासाठी नियुक्ति.

३२. नासिक येथील 'देशदूत' दैनिकातर्फे सत्कार आणि सन्मान.

३३. काठमांडू नेपाळ येथे राणी शोभना यांचे तर्फे सत्कार आणि सन्मान.

३४. नाभाचे राजकुमार राजाजी आणि राणी उमा यांचेतर्फे सत्कार आणि सन्मान भोज.

३५. जम्मुच्या राजकुमारी राणोजी ठाकूर यांचेतर्फे सत्कार, सन्मान, भोज आणि नजराणे.

३६. विद्यापीठ पदविका DIPLOMA IN BEAUTY THERAPY AND COSMETOLOGY मधे FIRST CLASS.

या व्यतिरिक्त अनेक सन्मान वगैरे वगैरे

डॉ. प्रकाश वेरेकर यांनी Allopathy, Homeopathy, Pathology, Electro Homeopathy, Bach Therapy, Naturopathy, Magneto Therapy वगैरे अनेक पद्धतींचा सखोल अभ्यास केला आहे. तिबेटचे लामा, रशियन गुरु, जर्मन गुरु अशा तिघांकडून डॉ. प्रकाश वेरेकर यांना शक्तिपाताने 'शक्ति' मिळाली आहे. ह्या शक्तिचे शोधन इंग्लंडमधील 'ऑरा' टेस्टींग मशिनने केले आहे.

(डॉ. प्रकाश वेरेकर हे ॲलोपॅथिक डॉक्टर नाहीत. याची नोंद घ्यावी.)

डॉ. प्रकाश वेरेकर हे जगातील अत्युत्तम हिलर आणि जगप्रसिद्ध सेक्सॉलॉजिस्ट आहेत. त्यांचे पेशंटस् महाराष्ट्र, गोवा, दिल्ली, नेपाळ येथे तर आहेतच पण इंटरनेटच्या सहाय्याने ते जगभरच्या पेशंटना मार्गदर्शन करीत असतात. त्यांचा इमेलचा पत्ता healersupreme@gmail.com असा आहे.

पत्र व्यवहाराचा पत्ता –

डॉ. प्रकाश वेरेकर

२५, चेरी हील, पाइपलाईन रोड,

आनंदवल्ली, नासिक.– ४२२०१३ असा आहे.

पोस्टबॉक्समधील पत्रे डॉक्टर स्वत:च काढतात. त्यामुळे पत्रातील गुपिते शाबूत राहतात. डॉक्टर स्वत:च फक्त पत्रे वाचून लागलीच उत्तरे देतात. तसेच उत्तरे दिल्यावर पत्रे नष्ट केली जातात. पत्रासोबत स्वत:चे नाव पत्ता लिहिलेले आणि पोष्टाचे तिकीट लावलेले पाकीट पाठवावे म्हणजे उत्तर लागलीच लिहून पत्र पोष्ट करता येते.

फोन नं. (०२५३) २३४०१७४

मोबाइल नं. ९८२२२८११४२

महाराष्ट्र आणि गोव्यातून लोकल फोनने मोबाइलवर फोन करता येतो.

इमेल ॲड्रेस – healersupreme@gmail.com

वेबसाइटचे नाव – www.healersupreme.com

VVVV VVVV